

Wyrok z dnia 12 kwietnia 2001 r.

II KKN 468/98

Przewodniczący: SSN Tomasz Grzegorzczuk

Sędziowie: SN Józef Musioł (spr.)

SN Józef Szewczyk

Sentencja

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2001 r. sprawy P. K. oskarżonego z art. 208 KK z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Wojewódzkiego w O. z dnia 22 lipca 1998 r., sygn. II Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 1998 r., sygn. (...)

I. uchyla zaskarżony wyrok Sądu Wojewódzkiego i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w trybie postępowania odwoławczego,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. P. - Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 500 zł za obronę z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym kasacją wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w O. z dnia 22 lipca 1998 r. sygn. akt II Ka (...) utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 1998 r. sygn. akt (...), którym P. K. uznany został za winnego tego, iż w dniu 5 maja 1997 r. w O. działając w zamiarze przywłaszczenia mienia ukrył się w pomieszczeniach klubu bilardowego „B.” a następnie po jego zamknięciu przez personel zabrał w celu przywłaszczenia alkohol, papierosy i pieniądze o łącznej wartości 350 zł na szkodę K. B., po czym wyłamując kratę zabezpieczającą drzwi

wejściowe otwierając zamki opuścił wymieniony lokal tj. czynu z art. 208 KK i za to na mocy tegoż przepisu skazaną na karę jednego roku pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok Sądu Wojewódzkiego zaskarżył kasacją obrońca oskarżonego, który zarzucając:

1. „naruszenie przepisu postępowania a mianowicie art. 439 § 1 pkt 6 KPK polegające na nie wyznaczeniu skazanemu obrońcy, a tym samym ograniczeniu mu prawa do obrony w sytuacji, gdy zachodziła uzasadniona wątpliwość co do jego poczytalności,

2. naruszenie przepisu postępowania a mianowicie art. 452 § 2 KPK poprzez nie przesłuchanie zawnioskowanego przez skazanego świadka J. G. na okoliczność ich wspólnego wyjścia z klubu bilardowego „B.” przed zamknięciem tegoż lokalu”

wniósł

„o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Wyrok Sądu Wojewódzkiego zapadł z rażącym naruszeniem prawa - art. 152 § 2 KPK⁶⁹ oraz art. 9 KPK⁶⁹ (obecnie art. 6 KPK).

W swojej apelacji z dnia 23 kwietnia 1998 r. (...) oskarżony złożył wniosek dowodowy o przesłuchanie świadków: J. G. i H. K.

W piśmie z dnia 17 lipca 1998 r. oskarżony powiadomił, iż leczy się w Szpitalu Psychiatrycznym i wniósł o przyznanie mu obrońcy z urzędu (...). Do wniosku tego dołączył kartę informacyjną leczenia szpitalnego (...).

Sąd Wojewódzki na rozprawie odwoławczej w dniu 22 lipca 1998 r. (...) w ogóle nie ustosunkował się do złożonego wniosku dowodowego, co stanowi rażące naruszenie prawa mogące mieć wpływ na treść orzeczenia zważywszy okoliczności popełnienia przypisanego

oskarżonemu czynu, jak i nieprecyzyjną tezę dowodową podaną w sporządzonym przez samego oskarżonego wniosku. Podkreślić wypada, że oskarżony pozostający w leczeniu specjalistycznym domagał się przyznania mu obrońcy z urzędu.

Powyższe uchybienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy należy rozważyć przez jakie konkretne zachowanie oskarżony miałby wyczerpać znamiona art. 208 KK69, czy poprzez zuchwałość, czy włamanie, gdyż przyjęto, że wyłamał kraty aby się wydostać z pomieszczenia, w którym dokonać miał kradzieży.

Biorąc te wszystkie okoliczności Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.